

РЕШЕНИЕ

№ 2062

гр. София, 18.04.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав, в публично заседание на 05.03.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **10689** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.59, ал.3 от Закона за управление на отпадъците /ЗУО/ и е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Х. Н. Г., в качеството на ЕТ Х. Г.", ЕИК[ЕИК] срещу Заповед № Т-РД-15-23/04.11.2011г., издадена от заместник-министъра на икономиката и енергетиката, с която на основание чл.59, ал.1, т.2, б."а" от ЗУО е отнет Лиценз №1074/2010, издаден на жалбоподателя, с искане да бъде отменена като незаконосъобразна. Наведените в жалбата основания са за допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалния закон-отменителни основания по чл.146, т.3 и т.4 АПК. Конкретните фактически твърдения и доводи в подкрепа на релевираните основания за незаконосъобразност на оспорения акт са, че органът не бил направил необходимото за изясняване на действителната фактическа обстановка. Отделно от това, заповедта била издадена на основание чл.59, ал.1, т.2, б."а" ЗУО, а с изменението на ЗУО, обн.ДВ, бр.30 /12.04.2011г. тази разпоредба била отменена изцяло.

В съдебно заседание пред АС-София град жалбоподателят се представлява от адв.Б., която поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ, като допълнително твърди, че от представените в хода на съдебното производство доказателства се установявало, че жалбоподателят е разполагал с регистър на покупките и продажбите и че към датата на извършване на проверката, същият се е намирал в обекта.

Ответникът не се представлява в с.з., но чрез процесуалния си представител

депозира писмено становище, с което оспорва основателността на жалбата.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който подлежи на съдебно оспорване, от лице, легитимирано да го обжалва в качеството на неблагоприятно засегнат негов адресат и в законовоустановения за това 14-дневен преклузивен срок.

Разгледана по същество е основателна.

Жалбоподателят е притежавал Лицензия за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали №1074/08.10.2010г. на площадка, находяща се в [населено място], [улица], кв.221, УПИ VI.

На 01.12.2010г., около 16.15 часа е била извършена проверка на процесната площадка от служители на РУП-П., където служители на сектор „ПИП” при ОД-МВР-П. при извършена предходна проверка са открили проводници от преносната мрежа. При извършения на 01.12.2010г. оглед на място е било констатирано, че в едно от сервизните помещения на пункта се съхраняват около 70.8 кг. кабели от електропреносната мрежа. За констатациите от проверката била съставена Докладна записка с вх.№ЗМ 1589/01.12.2010г., с мнение за образуване на досъдебно производство. С постановление от 08.02.2011г. на прокурор от РП-П. е прекратено наказателното производство по досъдебно производство №1589/10г. по описа на РУП-П. и преписка вх.№3916/10г. по описа на РП-П. срещу неизвестен извършител за престъпление по чл.234б НК, поради липса на данни за извършено престъпление, тъй като към датата на извършване на проверката-01.12.2010г. търговецът е имал лиценз за извършване на търговска дейност с черни и цветни метали. От друга страна с оглед установеното, че към същата дата-01.12.2010г. търговецът не е разполагал с регистър за покупките и вноса на отпадъци от черни и цветни метали, като покупките са вписвани в тетрадка, която не отговаряла на изискванията по чл.60, ал.2 ЗУО, както и че за закупени алуминиеви кабели липсвал документ за произход съгл.чл.60, ал.3 ЗУО, материалите са изпратени на МИЕТ за преценка наличието на основание за реализиране на административнонаказателна отговорност. Че към датата на извършената проверка-01.12.2010г. на процесната площадка не е имало регистър за покупките и вноса на отпадъци от черни и цветни метали и такъв изобщо не е воден, е видно и от свидетелските показания на Ф. Г., която е съпруга на Х. Г. и работи за регистрирания от него ЕТ. Затова изцяло неоснователна е защитната теза на пълномощника на жалбоподателя, че към датата на проверката е налице регистър по чл.60, ал.2 ЗУО, който се е намирал на процесната площадка. След получаване на изпратените от РП-П. материали, образуваната по този повод преписка е била разгледана от Междуведомствената комисия по чл.56, ал.2 от ЗУО, която е предложила да бъде издадена от министъра на икономиката, енергетика и туризма или оправомощен от него министър заповед по чл.59, ал.1, т.2, б.”а” ЗУО за отнемане на лиценза. Възприемайки предложението по материалното съдържание на акта, оправомощеният със Заповед №РД-16-801/15.09.2009г. на министъра на икономиката и енергетиката и туризма, заместник-министър И. М. е издал оспорената в пределите на настоящото производство заповед

С оглед на така установените по делото факти, съдът обуславя следните правни изводи:

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган-зам.министъра на икономиката, енергетиката и туризма. Компетентността на органа произтича от разпоредбата на чл.59, ал.1 от ЗУО и Заповед №РД-16-175/03.08.2007г., т.1.4 за делегиране на правомощия за издаване на заповеди за отнемане на лиценз за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали от министъра на заместник-министъра на икономиката и енергетиката-И. М.. Спазени са установения от закона ред и форма за издаването ѝ-заповедта е в писмена форма, като са посочени фактическите и правните основания за нейното издаване. Изяснени и правилно установени са фактите и обстоятелствата, значими за правилното решаване на въпросите, обуславящи материално-правното съдържание на акта.

Материалноправните и процесуални предпоставки за осъществяване на търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали са регламентирани основно в Глава пета, Раздел III от ЗУО и Наредба за реда за извършване на търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали /НРИТДОЧЦМ, приета с ПМС № 316 от 22.11.2004 г., обн., ДВ, бр. 105 от 30.11.2004 г./.

По силата на чл.54, ал.1 от ЗУО, търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали, които нямат опасни свойства, се извършва от българските и чуждестранните юридически и физически лица, регистрирани като търговци по Търговския закон или по националното си законодателство и притежаващи лиценз за тази дейност, издаден от министъра на икономиката или от упълномощен от него заместник-министър, по реда на раздел III. Разпоредбите на чл.60, ал.1 и 2 ЗУО и чл.9 от НРИТДОЧЦМ задължават лицензиария търговец да държи на разположение на всяка площадка, вписана в лиценза, регистър на покупките и вноса и регистър на продажбите и износа, прошнуровани и подпечатани от кмета на общината по местонахождението на площадката, да вписва в съответния регистър точно и вярно всички обстоятелства в деня на получаване или експедиране на отпадъци от черни и цветни метали и да го представя при поискване на контролните органи.

Оспорената заповед е издадена на основание чл.59, ал.1, т.2, б."а" от ЗУО по предложение на Комисията по чл.56, ал.2 от ЗУО. Съгласно чл.59, ал.1, т.2, б."а" ЗУО, действаща до изменението на закона, обн. в ДВ, бр.30 от 12.04.2011г., министърът на икономиката, енергетиката и туризма или оправомощен от него заместник-министър със заповед отнема лиценза за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали, когато липсва регистър на покупките и вноса и/или регистър на продажбите и износа на отпадъци от черни и цветни метали по чл.60, ал.2. Със ЗИД на ЗУО, обн. ДВ, бр.30/2011г., в сила от 16.04.2012г., разпоредбата на чл.59, ал.1, т.2 е отменена, като е създадена нова б."в" в т.4 на чл.59, ал.1 със същото съдържание, но вече като основание за заличаване на вписана в лиценза площадка. Следователно към датата на издаване на оспорената заповед-04.11.2011г., посоченото от органа материалноправно основание за отнемане на лиценз-чл.59, ал.1, т.2, б."а" не е съществувало. Поради това, съдът не може да измени оспорената заповед, като преквалифицира основаниято за нейното издаване от чл.59, ал.1, т.2, б."а" на чл.59, ал.1, т.4, б."в" ЗУО. Да направи това означава да измени едновременно и материалноправното основание на акта, и разпоредителното волеизявление на органа, което е недопустимо, тъй като по същество по този начин съдът „би издал" нов акт, различен от акта на органа, оспорен пред него.

По тези съображения съдът обуславя крайния си извод, че оспорената заповед за отнемане на лиценза на жалбоподателя за осъществяване на търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали, като издадена на съществуващо материално правно основание, противоречи на приложимия материален закон и на основание чл.146, т.4, вр.чл.142, ал.1 АПК следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

Само за пълнота на мотивите съдът излага съображения, че със ЗИД на ЗУО, обн. ДВ, бр.30/2011г., в сила от 16.04.2011г. е създадена празнота, която не може да бъде преодоляна в производството по съдебно оспорване. Очевидно логиката на разпоредбата на чл.59, ал.1, т.4, б."в" ЗУО, при липса на регистър по чл.60, ал.2 ЗУО, да се заличава вписана в лиценза площадка, вместо да се отнема лиценза на търговеца е оправдана, когато площадката не е единствената вписана в същия. Когато в лиценза е вписана само една площадка, както е в процесния случай, заличаването на площадката лишава от предмет издадения лиценз.

Мотивиран от горе изложеното и на основание чл.172, ал.2, предл.2-ро от АПК, Административен съд-София град, II отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на Н. Г., в качеството на [фирма], ЕИК[ЕИК], Заповед № Т-РД-15-23/04.11.2011г., издадена от заместник-министъра на икономиката, енергетиката и туризма.

Решението може да бъде обжалвано и/или протестирано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: